

DEBRECEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Ötásbajos példányért 5 kr.
 Nagybőve terjedelmű, mint szintén több
 izibeli hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb ártatt.
 Bélyegdíj: Minden beiktatásért külön
 30 kr.
 Nyilatkozat- és megjelölés közlemény ö-
 hasbajos sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentelenül beküldött ké-
 iratok nem vétnek tekintetbe. — Ugy-
 szintén kéziratos sem adnak vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 fr. — kr. 1/2 évre 2 fr. 50 kr.
 Fél évre 6 — Egyes száma 10 .
 Előfizetési pénz minden közlemény:
 Pápaiacs. Veszely-ház földszint a
 szerkesztésbe bérmentve küldendő.
 Előfizethető helyben:
 Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyv-
 kereskedésben a szerkesztőségnél.
 Egyébütt a postahivatások utján.

Tollharczok a németesítés ellen és mellett.

4) Gyakran egyegy hiábavaló tárgy megismerésére anyagul szolgáljon. Valamelyik német atyafi a jó magyar nyelvű s a feleséges tápláló m. adárlátta felelőspón élve összevert néhány év lefor-
 gása alatt néhány ezer forintot csak föl-
 kerkezve — egyet gondolt, kivette
 a magyar nemzeti színfalazól átlé-
 pten eső „feh é hattyu“ fogadót.
 Ebbeli rettenetes örömeiben elfelejték-
 tannál arról, hogy a fogadó címét kö-
 szegesen magyar nyelven is fölmázoltassa
 a németi korommal a falra.
 Egyik napi lap — az „Om nibus“
 újdondásza észreveszi ezt s szépen kö-
 szegesen közölte a közönsé-
 get, hogy a fehértatnyu korsármárosnak
 székessége magyar publikumra, tehát
 Pestre vetődik honfitársaink közül, lá-
 tás se bíltene azért, hogy oda szálljon,
 hogy ott érkezzék.
 A korsármáros azonban úgy gondol-
 tott, hogy: Himmel szapperlöt kruz-
 sz! dehogyn neki szükségse a jóra-
 dító fizető magyar emberre, s hogy e hi-
 az az illető újdondásznak eloszlassa, más-
 ap magyarul is ki volt a korcsma cizme-
 ngyalva a kapu fölött.
 No ha már az „O—s“ újdondásza
 nyire fölkelte a figyelmét maga iránt, a
 „U—s“ újdondásza sem akart hátra ma-
 dani s fogadást tett, hogy ő meg összeírja,
 hogy kik azok az iparosok és kereskedők,
 kik német czég alatt árulják a portékát
 türelmes magyar embernek.
 No már ekkor az „E—s“ újdondá-
 sa is egyet gondolt s kitékintve a szer-
 kesztőségi iroda ablakán, csakugy tuczat
 számra sorolta elő a körüle levő német
 cégeknek.
 (Ugy emléksziünk, hogy az első komoly
 cikket az „Ellenőr“ hozta e tárgyban.
 Szerk.)

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-
 latkoztának.
 Bizony furcsa is lenne ám, hogy ez a
 szomszéd szedi le, s hogy ezt könnyebb szert-
 telhesse, mi segítők a fára folkapaszkodni.
 A közönségnek edesnek is meg van a maga
 határa.
 Mégis ha a czégben ez lenne írva: Ma-
 gyar-osztrák közös világtár-
 lat“ vagy chez hasonló; de ez is csak akkor
 érne valamit, ha a magyarországi kiállítás el-
 különöztetve lenne s az osztrák-magyar
 politikai czéget az alkalmammal mellőzök; mert
 a magyaroknak amint nem természetbe pávatalkál-
 kál ékeskedni, épúgy nem szereti, ha az ö
 rovására mások szedik a babért.
 Már csak csinálják magoknak ott Bécs-
 ben a jó osztrák szomszédok az ö világtárlat-
 kát saját zsebére, amint mi is saját er-
 szényünkkel kaparszunk ki annak idejében
 azt a költséget, amint majdan egy magyar vi-
 lágtárlat Pesten igénybe veend.
 S amint nem zárja ki, hogy a magyarok
 azért természetekkel, gyártmányokkal járulha-
 sanak a bécsi kontingenshez, ha nem öhajta-
 midőn egy különös esemény sajtáságosan meg-
 zavarta azt.
 N.
 Midő volt Tristán báró magához oly omlatos embert,
 ki mindanellott sem volt varázsló?
 (A világtárlat történetének folytatása.)
 Egy idő óta az ég haragja lászott szá-
 földföldemet s réjtómet érteniti.
 Renkivili hőség perzelte le a mezőket s
 a föld meghasadozott a szörnyű melegben.
 Hegy és völgy ösi szint ilözött, pedig még
 nyárközépen is alig voltak.
 Házi állataink egyre pusztultak, veszték
 retentő mérvben.
 Juhok és bárányok nyájankint hullottak
 el, mintha csak mérgezett forrásból ittak volna.
 A legiszonyabb jégeső váltá föl ideiglene-
 sen a roppant hőséget s elpusztította azt is, mit
 a rekkelő meleg megkímélt.
 Az időnek járása szokatlannal rendetlen
 volt; a nép már a világ végét jósolgatta s örö-
 mestebb megvárakozott ennek, mint az éhhalálnak
 gondolatával.
 A mi jámbor püspökünk kilencz napi
 mindent rendelt el, hogy a gondivelés megszűnjön
 népet s elhárítsa róla a szárazság okozta in-
 séget. Ez ajtókoskodásban én is részt akartam
 venni s mindjárt első nap elmentem az egyhá-
 zába nőmmel és Krisztina leányommal, kit az
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öljöttek ünnepi öltözeteikben és én karöltve

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-
 latkoztának.
 Bizony furcsa is lenne ám, hogy ez a
 szomszéd szedi le, s hogy ezt könnyebb szert-
 telhesse, mi segítők a fára folkapaszkodni.
 A közönségnek edesnek is meg van a maga
 határa.
 Mégis ha a czégben ez lenne írva: Ma-
 gyar-osztrák közös világtár-
 lat“ vagy chez hasonló; de ez is csak akkor
 érne valamit, ha a magyarországi kiállítás el-
 különöztetve lenne s az osztrák-magyar
 politikai czéget az alkalmammal mellőzök; mert
 a magyaroknak amint nem természetbe pávatalkál-
 kál ékeskedni, épúgy nem szereti, ha az ö
 rovására mások szedik a babért.
 Már csak csinálják magoknak ott Bécs-
 ben a jó osztrák szomszédok az ö világtárlat-
 kát saját zsebére, amint mi is saját er-
 szényünkkel kaparszunk ki annak idejében
 azt a költséget, amint majdan egy magyar vi-
 lágtárlat Pesten igénybe veend.
 S amint nem zárja ki, hogy a magyarok
 azért természetekkel, gyártmányokkal járulha-
 sanak a bécsi kontingenshez, ha nem öhajta-
 midőn egy különös esemény sajtáságosan meg-
 zavarta azt.
 N.
 Midő volt Tristán báró magához oly omlatos embert,
 ki mindanellott sem volt varázsló?
 (A világtárlat történetének folytatása.)
 Egy idő óta az ég haragja lászott szá-
 földföldemet s réjtómet érteniti.
 Renkivili hőség perzelte le a mezőket s
 a föld meghasadozott a szörnyű melegben.
 Hegy és völgy ösi szint ilözött, pedig még
 nyárközépen is alig voltak.
 Házi állataink egyre pusztultak, veszték
 retentő mérvben.
 Juhok és bárányok nyájankint hullottak
 el, mintha csak mérgezett forrásból ittak volna.
 A legiszonyabb jégeső váltá föl ideiglene-
 sen a roppant hőséget s elpusztította azt is, mit
 a rekkelő meleg megkímélt.
 Az időnek járása szokatlannal rendetlen
 volt; a nép már a világ végét jósolgatta s örö-
 mestebb megvárakozott ennek, mint az éhhalálnak
 gondolatával.
 A mi jámbor püspökünk kilencz napi
 mindent rendelt el, hogy a gondivelés megszűnjön
 népet s elhárítsa róla a szárazság okozta in-
 séget. Ez ajtókoskodásban én is részt akartam
 venni s mindjárt első nap elmentem az egyhá-
 zába nőmmel és Krisztina leányommal, kit az
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öljöttek ünnepi öltözeteikben és én karöltve

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-
 latkoztának.
 Bizony furcsa is lenne ám, hogy ez a
 szomszéd szedi le, s hogy ezt könnyebb szert-
 telhesse, mi segítők a fára folkapaszkodni.
 A közönségnek edesnek is meg van a maga
 határa.
 Mégis ha a czégben ez lenne írva: Ma-
 gyar-osztrák közös világtár-
 lat“ vagy chez hasonló; de ez is csak akkor
 érne valamit, ha a magyarországi kiállítás el-
 különöztetve lenne s az osztrák-magyar
 politikai czéget az alkalmammal mellőzök; mert
 a magyaroknak amint nem természetbe pávatalkál-
 kál ékeskedni, épúgy nem szereti, ha az ö
 rovására mások szedik a babért.
 Már csak csinálják magoknak ott Bécs-
 ben a jó osztrák szomszédok az ö világtárlat-
 kát saját zsebére, amint mi is saját er-
 szényünkkel kaparszunk ki annak idejében
 azt a költséget, amint majdan egy magyar vi-
 lágtárlat Pesten igénybe veend.
 S amint nem zárja ki, hogy a magyarok
 azért természetekkel, gyártmányokkal járulha-
 sanak a bécsi kontingenshez, ha nem öhajta-
 midőn egy különös esemény sajtáságosan meg-
 zavarta azt.
 N.
 Midő volt Tristán báró magához oly omlatos embert,
 ki mindanellott sem volt varázsló?
 (A világtárlat történetének folytatása.)
 Egy idő óta az ég haragja lászott szá-
 földföldemet s réjtómet érteniti.
 Renkivili hőség perzelte le a mezőket s
 a föld meghasadozott a szörnyű melegben.
 Hegy és völgy ösi szint ilözött, pedig még
 nyárközépen is alig voltak.
 Házi állataink egyre pusztultak, veszték
 retentő mérvben.
 Juhok és bárányok nyájankint hullottak
 el, mintha csak mérgezett forrásból ittak volna.
 A legiszonyabb jégeső váltá föl ideiglene-
 sen a roppant hőséget s elpusztította azt is, mit
 a rekkelő meleg megkímélt.
 Az időnek járása szokatlannal rendetlen
 volt; a nép már a világ végét jósolgatta s örö-
 mestebb megvárakozott ennek, mint az éhhalálnak
 gondolatával.
 A mi jámbor püspökünk kilencz napi
 mindent rendelt el, hogy a gondivelés megszűnjön
 népet s elhárítsa róla a szárazság okozta in-
 séget. Ez ajtókoskodásban én is részt akartam
 venni s mindjárt első nap elmentem az egyhá-
 zába nőmmel és Krisztina leányommal, kit az
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öljöttek ünnepi öltözeteikben és én karöltve

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-
 latkoztának.
 Bizony furcsa is lenne ám, hogy ez a
 szomszéd szedi le, s hogy ezt könnyebb szert-
 telhesse, mi segítők a fára folkapaszkodni.
 A közönségnek edesnek is meg van a maga
 határa.
 Mégis ha a czégben ez lenne írva: Ma-
 gyar-osztrák közös világtár-
 lat“ vagy chez hasonló; de ez is csak akkor
 érne valamit, ha a magyarországi kiállítás el-
 különöztetve lenne s az osztrák-magyar
 politikai czéget az alkalmammal mellőzök; mert
 a magyaroknak amint nem természetbe pávatalkál-
 kál ékeskedni, épúgy nem szereti, ha az ö
 rovására mások szedik a babért.
 Már csak csinálják magoknak ott Bécs-
 ben a jó osztrák szomszédok az ö világtárlat-
 kát saját zsebére, amint mi is saját er-
 szényünkkel kaparszunk ki annak idejében
 azt a költséget, amint majdan egy magyar vi-
 lágtárlat Pesten igénybe veend.
 S amint nem zárja ki, hogy a magyarok
 azért természetekkel, gyártmányokkal járulha-
 sanak a bécsi kontingenshez, ha nem öhajta-
 midőn egy különös esemény sajtáságosan meg-
 zavarta azt.
 N.
 Midő volt Tristán báró magához oly omlatos embert,
 ki mindanellott sem volt varázsló?
 (A világtárlat történetének folytatása.)
 Egy idő óta az ég haragja lászott szá-
 földföldemet s réjtómet érteniti.
 Renkivili hőség perzelte le a mezőket s
 a föld meghasadozott a szörnyű melegben.
 Hegy és völgy ösi szint ilözött, pedig még
 nyárközépen is alig voltak.
 Házi állataink egyre pusztultak, veszték
 retentő mérvben.
 Juhok és bárányok nyájankint hullottak
 el, mintha csak mérgezett forrásból ittak volna.
 A legiszonyabb jégeső váltá föl ideiglene-
 sen a roppant hőséget s elpusztította azt is, mit
 a rekkelő meleg megkímélt.
 Az időnek járása szokatlannal rendetlen
 volt; a nép már a világ végét jósolgatta s örö-
 mestebb megvárakozott ennek, mint az éhhalálnak
 gondolatával.
 A mi jámbor püspökünk kilencz napi
 mindent rendelt el, hogy a gondivelés megszűnjön
 népet s elhárítsa róla a szárazság okozta in-
 séget. Ez ajtókoskodásban én is részt akartam
 venni s mindjárt első nap elmentem az egyhá-
 zába nőmmel és Krisztina leányommal, kit az
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öljöttek ünnepi öltözeteikben és én karöltve

Hirdetési díj:
 Ötásbajos példányért 5 kr.
 Nagybőve terjedelmű, mint szintén több
 izibeli hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb ártatt.
 Bélyegdíj: Minden beiktatásért külön
 30 kr.
 Nyilatkozat- és megjelölés közlemény ö-
 hasbajos sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentelenül beküldött ké-
 iratok nem vétnek tekintetbe. — Ugy-
 szintén kéziratos sem adnak vissza.

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-
 latkoztának.
 Bizony furcsa is lenne ám, hogy ez a
 szomszéd szedi le, s hogy ezt könnyebb szert-
 telhesse, mi segítők a fára folkapaszkodni.
 A közönségnek edesnek is meg van a maga
 határa.
 Mégis ha a czégben ez lenne írva: Ma-
 gyar-osztrák közös világtár-
 lat“ vagy chez hasonló; de ez is csak akkor
 érne valamit, ha a magyarországi kiállítás el-
 különöztetve lenne s az osztrák-magyar
 politikai czéget az alkalmammal mellőzök; mert
 a magyaroknak amint nem természetbe pávatalkál-
 kál ékeskedni, épúgy nem szereti, ha az ö
 rovására mások szedik a babért.
 Már csak csinálják magoknak ott Bécs-
 ben a jó osztrák szomszédok az ö világtárlat-
 kát saját zsebére, amint mi is saját er-
 szényünkkel kaparszunk ki annak idejében
 azt a költséget, amint majdan egy magyar vi-
 lágtárlat Pesten igénybe veend.
 S amint nem zárja ki, hogy a magyarok
 azért természetekkel, gyártmányokkal járulha-
 sanak a bécsi kontingenshez, ha nem öhajta-
 midőn egy különös esemény sajtáságosan meg-
 zavarta azt.
 N.
 Midő volt Tristán báró magához oly omlatos embert,
 ki mindanellott sem volt varázsló?
 (A világtárlat történetének folytatása.)
 Egy idő óta az ég haragja lászott szá-
 földföldemet s réjtómet érteniti.
 Renkivili hőség perzelte le a mezőket s
 a föld meghasadozott a szörnyű melegben.
 Hegy és völgy ösi szint ilözött, pedig még
 nyárközépen is alig voltak.
 Házi állataink egyre pusztultak, veszték
 retentő mérvben.
 Juhok és bárányok nyájankint hullottak
 el, mintha csak mérgezett forrásból ittak volna.
 A legiszonyabb jégeső váltá föl ideiglene-
 sen a roppant hőséget s elpusztította azt is, mit
 a rekkelő meleg megkímélt.
 Az időnek járása szokatlannal rendetlen
 volt; a nép már a világ végét jósolgatta s örö-
 mestebb megvárakozott ennek, mint az éhhalálnak
 gondolatával.
 A mi jámbor püspökünk kilencz napi
 mindent rendelt el, hogy a gondivelés megszűnjön
 népet s elhárítsa róla a szárazság okozta in-
 séget. Ez ajtókoskodásban én is részt akartam
 venni s mindjárt első nap elmentem az egyhá-
 zába nőmmel és Krisztina leányommal, kit az
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öreg Magdolna vitt karján oda. Cselédeink is
 öljöttek ünnepi öltözeteikben és én karöltve

A közönségnek is meg van a maga határa!

4) Csak furcsa szomszédok ezek az osz-
 trák urak!
 Ahol lehet és ahol abban némi hasznot
 sejtnek, azonnal alkalmazni akarják a kö-
 zönségnek edes fölytán számukra nyilvánt
 elnyököt.
 A közönségnek ők nemcsak politikai szem-
 pontból, de társadalmi, ipar- és kereskedelmi
 szempontból is magyarázzák, olyankor mikor
 valami pénzzel járó dolog forg szobán.
 Ilyenkor a jó urak, habár a tejfölt ö szednek,
 nem feledeknek meg a magyar szomszédok
 felől s fölújítják, hogy közösen nyissák fel
 az erszény száját, habár a közvetlen dícsőség és
 haszon örömeit ök élvezik.
 Hiros Bécs városban, mint tudjuk, már
 készülnek a világtárlatra. A kiállítási bizott-
 mány már erősen intézkedik, hogy az az
 angol és francia hasonló kiállításokat lehetően
 megközelítse.
 E bizottmány elnöke Schwarz báró ur
 pár nap előtt Pesten ilözött, s arra nézve ta-
 pogatott, hogy vajon mily álláspontot ö-
 haját Magyarországra a bécsi vilá-
 kiállítással szemben elfoglalni?
 A báró ur nem is restelte a fáradságot s
 Pesten számos kormányfőit és tekintélyesebb
 képviselőt látogatott ama célból meg.
 Mondják, hogy a nemes báró ninc va-
 lami szerfelet megelégedve ama nézetel, mely-
 vel a tekintetben egy a kormánykörökben
 mint az ellenzéki főriáknál találkozt.
 A báró ur jelseben oly szempontból fogta
 vala fel a dolgot, hogy miután Osztrákorszá-
 gban véve ép úgy nem létezik, mint egy is-
 lált Magyarországra, hanem igenis ö ssze-
 házasított Osztrák Magyarországra, legzele-
 szerűbb volna, ha a bécsi világtárlat költségei-
 hez hányszor szerint Magyarországra is járulna.
 Persze nagyot nézett a nemes báró, midőn
 általában azt a határozott nézetet hangsúlyozták
 előtte azok, kiket látogatásával megisztelni jó-
 nak velt, hogy Magyarországra a bécsi
 kiállítást első sorban osztrák
 ügynektekintis nem fog részt
 venni a kiállítási költségeiben.
 A pénz- és kereskedelmi ügyek uran
 meg határozott választ nem adott, de a dolog
 természetében rejlik, hogy másképp ök sem nyi-<

*** A debreczeni és kereskedelmi bank forgalma**
 kimutatása. Jul. hó 10. Bévétel: Pénzkészlet június 30-án 21,377 ft 13 kr., kifizetett váltók után 277,211 ft 74 kr., kifizetett előlegek után 13,157 ft, kamatok után 754 ft 7 kr., kamatozó betétek után 90,823 ft 89 kr., ércpénz eladás után 1813 ft 75 kr., pénztárjegykibocsátás után 200 ft, értékpapíreladás után 3419 ft 3 kr., részletsorsjegy után 1812 ft 75 kr., folyó számla után 78581 ft 88 kr., szelvény eladás után 1 ft 20 kr., részvényátírás után 2 ft, raktárútán 1 ft 13 kr., előleg bélyeg után 30 ft, nyomtatvány után 5 ft 10 kr., összesen 496,010 ft 67 kr. Kiadás: 1870. osztálékra 72 ft, lezártított váltókra 284,145 ft, lezártított előlegekre 10,130 ft, kamatokra 159 ft 18 kr., kamatozó betétek visszafizetése 56,336 ft 87 kr., ércpénzvisszaváltás 2886 ft 38 kr., pénztárjegy bevétele 300 ft, értékpapírbevétele 4920 ft 42 kr., részletsorsjegyre 88 ft, folyó számlára 97,347 ft 44 kr., szelvényvisszaváltás 1448 ft 82 kr., tiszti és szolgafizetése 495 ft, költsége 74 ft 16 kr., előlegbélyegre 30 ft, nyomtatványra 9 ft 7 kr., adóvissza 881 ft 90 kr., napi biztos díjakra 355 ft, szennyvíd előlege 1000 ft, pénzkészlet aug. 1-ére 35,326 ft 43 kr., összesen 496,010 ft 67 kr. Debreczen jul. 31-én 1871.

*** Postahivatalunknál** az ez évben történt több feladott hivatali látogatásnak örvéndes sikerét látjuk, van ott sürgős forgás, sürös, tisztogatás, egyik szobából a másikba költözés, egyáltalán nem postagazgatóság mindent elkövet, hogy a mintakimutatott hiányok a lehető leggyorsabban, s legpontosabban segítve legyen. Így a személyzet ki van egészítve, a levelezések száma szaporította, s az most legközelebb még egyvel szaporították. Mindezt örvéndes tudomásul veszi mind szerkesztőség, mind a közönség.

*** Még valami a postáról és táviródról.** A postának helyisége ugyan meglehetősen, s ha nem is tökéletesen de mégis meg felel a céljának annyira, hogy abból sem a kincstárnak, sem a közönségnek hátrány nem háramlik. Nem így van ez, mint már fentebb jeleztük a táviródról. Ugy az állam, mint a közönség érdekében igen cselészter lenne, ha a posta és táviró részére a kincstár egy saját házat szerezne és építtetne. Ezenkint a két hivatali helyiségeit a mint tudjuk a kincstár 5000 ft körül fizet. Ez évi bérösszeget 12 évre számítván az 70000 forint, s ezen igen szép és egyenesen már a céljának megfelelő tervezett házat építtethetne a kincstár, a mi már nem csak gazdasági szempontból lenne előnyös, hanem azon kívül még a közönségnek is nagy előnyére szolgálna, mert így e két fontos, s közéletünkbe belevágó hivatal egy helyiségben állana annak rendeltetésére. Jónak látjuk ez eszmét, mely már más tévén ismét lapunkban pengetve volt az alkalmából ismét felelgeteni.

*** Övegy Gáspár Ignatné** asszony leánynevelő-intézetének közviszágja tegnap délután a zenede tornében igen díszes hallgatóságot gyűjtött össze. A növendékek összes száma ez

évében 57 volt, és pedig IV-ik osztályban 14, a III-ikban 17, a II-ikban 9, az I-ben 10. Közismunkát tanulni járt 7 növendék. A tananyag a következők voltak: 1. Róm. kath. hittan. 2. Helv. hittan. 3. Magyarok története. 4. Magyar hőlygek. 5. Magyar irodalom és alkotmány. 6. Magyar nyelv és grammatika. 7. Világtörténelem. 8. Természetrajz. 9. Földrajz. 10. Német nyelv. 11. Magyar- és német szavazás. 12. Nótan. 13. Szépirodalmi mutatók. 14. Rajzmutatók. 15. Francia nyelv. 17. Női munka mutatók. 18. Zongora. — E tananyagokat Sztarill Ignátz, Gyulai László, Örvényi Vilmos, Ps. Nagy Sándor, ifj. Balla Károly s az intézet tulajdonosja, mondhatni meglepő eredménnyel tanították, mert a feleletek, melyeket alkalmunk volt hallani értelmes, ártérteft felfogásra, alapos készségekre mutatnak. Jelen voltak a vizsgán nt. Nagy József ref. lelkész, Dr. Palay Miklós, Nemes Kálmán s a censeorok mindnyájan meg voltak elégedve a kérdésekre kapott feleletekkel, valamint a saü-lök és hallgatóság is mind elégtelen távoztak a vizsgáról, mely d. u. 1 órakor ért véget. Ma d. u. a zenevizsga volt, de a mellyről lapunk beziarta miatt már nem írhatunk.

*** A konyári sóstón,** mely fordó városunknak közeli szomszédságában van, — mult vasárnap igen csinos bál tartottak. Debreczenből kevesen vettek részt e vizsgalomban, de a környékből annál többen. Kitaró jövedv uralkodott a mulatság egész tartama alatt, csak az volt némileg a baj, hogy a táncteremben a légség rettentő magas fokra hágott, de a melyet szivesen eltűrt a könnyű verű fiatalok, azokért a szép hölygekért, kik ott a jelen Anna-bál virágai valának. A táncvezető Oláh Józsi zene-kara teljesíté a mulatók általános meglegedésére; de bizony a buffet ellen sok volt a kifogás.

*** Beküldött a beküldetettre.** A „Debreczen” mult heti keddi számában közöltett „többszörrel egy „Beküldetett.” Sok szószaporítás helyett, csak a nehezelt tételt közöljük. Azon cikik így szól: „Az ilyen ünnepegyeségek alkalmával, a rendesen tuluspogó „nagyotmondásokban” nagyon teleszik a magyar ember magának; s azért az ünnepelel derék, tehetséges és önézetlenül munkás, sőt áldozatkész férfiakat, hamar „nagy férfikká” nöeti fel, egy épen „ragyogó csillagokká” nöeti fel, a szeretet és a nagybecsülés tulajdonságok lelkeseése által; azonban a mi ünnepelel derék férfink sokkal tisztábbantok, eszélyesebbek és mérsékeltébbek szoktak lenni, misem hogy azon érzelm és frasztuláradást, szigoruan „szóserint” értelemben veendőnek tekintsek”. Egyebiránt meg kell jegyeznünk, hogy a „többször” beküldök nem tartoznak az A. H. előzetői közé; mert a kis A. H. előzetői közül a szóban forgó lakoma alkalmával, nemcsak egy sem gyálcolta magát a „nagyotmondásokban”, de sőt ok a mások „nagyotmondásait” is hálasabb tárgyakra igyekeztek terelgetni. A kis A. H. szerkesztője azt egész készséggel beismeri, hogy ő az ilyen „nagyotmondások” alkalmával a „nagyotmondásban” szokta magát mind igy

gyakorolni, és pedig két oknál fogva: mivel őt egyáltalán nem szokta gyötörni az a hiúság, hogy bárhol, annál inkább pedig a poharak közt nagyokat mondjon; és mivel ő neki szokása nem lévén bort inni, tehát igen természetesen a vizivás mellett képtelen: nagyokat inai és ennek következtében nagyokat mondani, annál inkább, mivel ő neki mint egy kis lap szerkesztőjének nem állana jól a nagyotmondás, már csak azért is, mert ő Debreczen város vezérkedő férfiak közt számos lelkes derék, munkás és sok oldalú képességtel férfit ismer ugyan, de azt hiszi: hogy azok közül egy is nagy férfinak, ragyogó csillagnak sátt, ki nem kiáltható; sőt egyet sem ismer olyat azok közt, a ki magát az olyan ezege zésre méltónak képzelné; sőt azt is tudja a kis A. H. szerkesztője: hogy a jelzett férfiak azért épen nem tartják magokat nagy férfikká, nagy emberekké, sátt, hogy hazafias, polgári és hivatalos kötelességeiknek és feladataiknak tehetségüköz és buzgóságukhoz képest minél jobban s minél többféleképen eleget tenni törekednek. Ezuttal aztán csak nem lehet a „többször” beküldöknek panaszok a miatt, hogy az „A. H.” szerk. meg az ő irányokban is merve gyakorolni a nagyotmondást, habár nem is tudjuk azt, hogy kik, s mily nagy férfiak jelzők az ok. A Többször szó alatt rejtező nagy férfiak „Alföldi Hírlap” szerk.

Közöltük a főnebbi levelet, nem akarván az igazolás utját senki, annyivalinkább szerkesztő előtt elzárni. A jelen levélben pattogtatni szándékolt élcek méltatását a t. cz. közönségre bizzuk. Szerk.

*** Vajás kifit nem lehet kapni városunkban.** Arulnak ugyan a piaczon új cím alatt péksütemény; hanem ellehet mondani újféle péksüteményekről, hogy sok tureslábos tejjel és sok vajjalal vizzel vannak tele. Mi már több ízben felszólaltunk e tárgyban; de hasztalanul. — Figyelmeztetjük a t. cz. előljárságot, hogy e tárgyban a rendőrséget szigorú eljárásra utasítsa!

Többször.

*** Gazdája kerestetik.** A nögyelet harmadik műkedvelői előadásakor a színházban, náit szürke csuklyás tavaszi esőköpeny nőről, tulajdonos a színházi pénztárnál tulajdonát át veheti. — Bányay s. k. pénztárnok.

Olvasóinkhoz!
 Távirataink lapunk bezártáig nem ekezték meg.

KÖZGAZDASZAT.
 e) Debreczen, aug. 1. A mai helyzet alkalmával a behozatal mindenféle élelmi cikkekre nézve jelentéktelen volt, a mi korábban fele hozatott, hamar vétre talált, s leginkább vékaszámra, a mai árak az üzleti forgalomnak nem számítanak, mivel kicsinyben az árak mindég magasabbak, a tengeri kereset, a közpénz kény 6-650 kr., a szalonna ára ingadozik, a keadás állítatot elő, de kevésje sem jelenleg ára 30-32 ft, háj egy árbán.

Nyers bört mint a vásárt megelőző hájken szokás, igen keveset hoztak, mind az adók mind a vevők vásárrapra tartózkodnak. Az idő a tegnap este s éjjeli eső következtében megváltozott, a tikkasztó hőség megmarad a egésznap boronyos esőre hajlandó az idők vnap.

A nagyváradi szinkörböl.
 ** Hetfőn jul. 24-ikén adott: „Matild a változó, vagy szerelem és művészet”. Szimmi a felvonásban. A czimzerepben Szakál Róza tünette ki magát, sztoztok mellett a közönség elismerésében: Zöldi, Egidy, Mándoki, Bercsenyi, Foltényi és Dózsa.

** Keddén jul. 25-ikén Medgyesi Nándor karnagy jutalmára „Faust” opera. Margaráthát Tannerné énekelte s az odaváló lapok dicserék. Közönség igen szép számmal jelent meg.

** Szerdán jul. 26-ikán „Falusiak” vigjáték. Szerpeltek ezuttal: Szakál Róza, Zöldi, Foltényi, Mándoki, Foltényiné. Az előadás meglehetősen sikerült volna, csak az volt némileg lehangoló körülmény, hogy igen kevés hallgatóság gyűlt össze. Bizony nem is csudálkozunk, mert ugyan, kinek is volna kedve szászorszárú ócskaságokban grönyörködni. Nem ártana felírtenni a repertoirat urak odaát! mi-csonda udjnoságot fognak majd áthozni Debreczenbe, ha nem lendítenek semmit? A dráma eddigéle csak tett valamit, (de csak is valamit) de az opera és operett — eddigéle még nem engedé magát megzavartatni ázsiai kényelmében.

** Csütörtökön Tannerné jutalmára „Rab-lók” operette. Sikerült előadás. Szép számu közönség. Tannernét nagy ovátiókkal fogadták.

Délutáni posta.
 — Bécs, jul. 31. Florenczből távirják, hogy Rómában forgalomban levő hir szerint a király csere utján egész berendezéssel vissza akarja engedni a Quirinát a pápának.

— U. J. York, jul. 30. Valmaseda vizs-zatárát Havannába. — Egy helybeli utasszállító gőzösön ma felrobbanás történt, melynek 150 utas áldozta.

— Berlin, jul. 31. A német kormány azon utasítást adta ki, hogy az elassai hivatali állomások betöltésénél főleg benschültek alkalmazásának s az elassai és lotharingiai hajózháto csatornák haladéktalanul kijavításának.

Nyílt tér.
Klekner Manó urnak
 Heljzen.

Miután a köztünk fenállott társasági felbontása alkalmával 1870-ik év június hó 14-én az ugyanazon napon két körlevélem, s a közpénzjegyzőkönyszerint is a „Stegmüller és Klekner-cég” minden követelését és tartozását átvettem, s ont ugyanakkor az utolsó körlevélem ki is ísiettem, kérem ont világoztson fel a földi mi jognál fogva meréselte őt még az 1870-ik év október hó 11-én 1871-ik év jún. 4-én, és felváltó 21-én Vajda Hunyadról Sz. ... L. ... volt „Stegmüller és Klekner” céget illetés az üzlet kizárólagosan reám ruházata után csupán engem érdekeltek készpénzbeli köveleéseket követeni, és azokat a mai napig visszatartam. Tegedés a dolgban egyáltalán nem lehet, miután e köveleéses öszteget ő nem egy ízben, mi a téveszme hihetővé tenné, hanem három kiiben ísben vette.

Debreczen, 1871. aug. 1-én.

304. Stegmüller Sándor.

Távirati tudósítás
 a bécsi főszéki aug. 1-én.
 Arany . . . 6 ft 83 kr. — Ezüst . . . 121 ft — k

Felétés szerk. és kiadó: tulajdonos: OLÁH KÁROLY

1871. III. 6

Előfizetési
 Helyben es post
 Egy évre 10 ft — kr. /
 Fél évre 5 . . . /
 Előfizetési pénz s min
 pópénz. Vecsey-ha
 szerkesztőségbe berme

Előfizetési
 Telegi K. Lajos és Csátr
 kerékében s a szerk
 Egyébnt a postahír

AUGUSTUS MÁSODIK

©) Sok dicő en
 nek nevezetes nap van
 mben.

Nemcsak a hősiess
 kkozati, nem csupán
 feletti diadal jelzik m
 A honfii jellem szá
 pe emelkedik ki a ne
 A mívelődés egyes
 Aló emlékek gyaná
 napiesemények fölött.
 A honalapítás, a ke
 rmatio bevétele, a bar
 köese, — majd a híres
 Koskay, Bethlen, a Rá
 bb a magyar tudomány
 akítás, legújabbban a
 óriás küzdelmek valóba
 lított, nagygyá a magy
 De, fájdalom! szá
 nemzeti életünk esemé
 Haboruban, mint
 moru emlék merül fel
 melyek mivelődésünk
 befolyást gyakorolnak.
 Csakis a béke ma
 nemzeteket odáig, hog
 munka által az anyag
 birtokába juthassanak.
 De nekünk, fájdal
 mor csak az elpuhulás,
 köljöje volt.

Minek főoka rész
 ban, résztint a kellőleg
 mörödhettét nemzeti tüg
 ban keresendő.

Gyakran, igen gy
 kek uszályhordozójává
 nemzet, mely természeti
 nál fogva oly nagyra v
 Mig más nemzetek
 hlyása alatt belterjes n
 detek, számunkra a ny
 öndat megsemmisítés
 ereszes eszközök behat
 Csak a Mária Teré
 ez azt követő eseménye
 dolunk: feltűnik előt
 korszak iszonyu képe,
 nemzeti sajtászogat, a
 get, s az ellágyulás derm
 dő! —

Egész nemzedékek
 pesek átismerni a beteg
 méregként emésztés a m
 téve arra, hogy öntudat
 A nemzeti sajtás
 nemzet öröm- és gyász
 zete mindenesetre villa
 nemzet életére, s megv
 elatnyulástól.

De nem elég, hog
 dalnak nyilatkozataiba
 emlékeztet.

Tanulságot kell
 emlekeköl is, mint a u
 ból is tiszta mézet tud
 Amellett, munka
 küzdelem az erkölcsi jó
 ért: ezek azon kellek
 lékezet kísérőinek kell.
 Kisebbszeri esem
 sokszor valamely korsz
 Gyakran csak egy

TÁR
AZ EMBER
 vagy
A VILÁG
 — Francia r
 irta: Gonzalez
 Folytatn

En szinte kigrogtatn
 fontan a diühögöket, h
 botrányit okozni és mi j
 szon az emberen boszujok
 — Ez varázsló, bosz
 vendőmódó! — kiáltána
 nek.

Az üldözött egész te
 s a hídve veritek ütött
 Oldalvást rám tekint
 turkészhesse, vajjon oda
 vajjon van-e hatalmam é
 menteni? Majd az önfenta
 zen Urrika lábához csusz
 ra, csokolgatta azt, épen m
 hájának kezét nyalogatja
 a percekét, melyek
 voltak.

Alig vette azonban
 mlatot, midőn visszatartá
 vála.

H I R D E T É S E K.

Legnagyobb raktár építészeti és butor felszerelésekre, szerszámok, sodronszegek stb.

WANKEL J. S.
 Pesten.
 szerszám- és lakatos munkák raktára,
 belváros, Kigypótcza Nro. 1. Telek palota, a kiggyó gyógyszer-tárral átellenben.

Ajánlom nagy raktáramat westphali stüvre-zelével, ugy asztalok, kádák, kerékgyártók, ac-ök, esztergályosok, lakatosok, kovácsok, mint szintén gépgyárak, pütkák és sorfözdék és vasúti manhelyek részére való fcsavár állványait és csavarokat. Mindennemű jeles húzó, vágó és körben járó fűrészüimet, angol reszelőket, iurókat, csavarvágókat, kesi és gomzodony eszközöket, amerikai szőlőpatókat, tükök, csavarogókat. Nagy választék raktára az angol láncokkal ellátott csigának 25 — 100 mézsig való hordóival, továbbá építésekhez, koci látkokhoz stb. szükséges csigáknak, bécsi mértékkel, hácsont és fém fából készült hávelymerők, lovakarok, ugy szintén átkokhoz, ajtókhöz és kapukhoz való különféle vasaknak nagy választéka, kitanó köszorúkövek, emelők, csákányok, kalapácsok, csövek. Ércakások és elzárók gőz- és vízvezetékhez, por és tűz csiszoló, üveg és csiszoló vaszon, ugy szintén a legkülönfélébb ezen szakmába vágó cikkek, a legméskéltébb ár mellett. 277 3-3

Megrendelése a vidékből utánvét utján pontosan teljesítettnek

Arverési hirdetmény.
 Az Otrókocsi Végő János részére — Kövesdi Benőtől 111 ft 69 kr. s jár erejig biztosítási végrehajtás utján lefoglalt ingóságok, — jelesül szoba, konyhabeli butorok, női ruhaneműk, Széchenyi utcán 1801. sz. a. alatti háznál folyó év augusztus hó 7-ik napján d. e. 9 órakor nyilvános árverés utján készpénzfizetés mellett el fognak adni. — Mire a venni szándékozók meghívotnak. Kelt, Debreczen, 1871. július 22.

302 1-2

Borus József
 tisz. ügyzó mint kik. végbíró.

Eladó szöllő.
 A posta kertben 5% kapa területű, körül lúgolt, jó karban lévő szöllő, cserép fedellő pajtával, s minden szerelvénnyel ellátva, — szabadkézből eladó. Értekezhetni Debreczenben piac Kádas utcán 1895. sz. a. a tulajdonossal. — 290 2-3

MAGYAR ÉSZAK-KELETI VASÚT.

MENET-TERV
 egyes vonatokkal való személy-szállításra

debreczen-nagy-károlyi részvonalon.
 Érvényes ezen részvonalel megnyitási napjától további rendelkezésig.

Távolag mé (föld) - debben	Debreczenből Nagy-Károly felé				Távolag mértől - debben	Nagy-Károlyból Debreczen felé			
	Állomások	Vegyes vonat	11	13		Állomások	Vegyes vonat	12	14
		I. II. III. IV. osztály	óra p.	óra p.		I. II. III. IV. osztály	óra p.	óra p.	
2 1/2	Debreczen . . . indulás	3 51	2 53						
3 1/2	Hálap (megáll. hely)	4 21	3 26	1 1/2	Nagy-Károly . . . indulás	9 37	6 53		
4 1/2	Vamos Pécs . . .	4 37	3 45	4 1/2	Reszege-Szanaszó . . .	10 11	7 34		
4 3/4	Ábrány (megáll. hely)	5 4 4 08	5 1/2	5 1/2	Er-Mihályfalva . . .	10 54	8 20		
5 1/4	Er-Mihályfalva . . .	5 24	4 39	6 1/2	Ábrány (megáll. hely)	11 12	8 48		
5 3/4	Reszege-Szanaszó . . .	6 02	5 23	7 1/2	Vamos Pécs . . .	11 36	9 25		
6 1/2	Nagy-Károly . . .	6 41	6 10	8 1/2	Hálap (megáll. hely)	11 48	9 53		
					Debreczen . . . érkezés	12 17	9 59		

Csatlakozások:
 A 11. számú vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasút 7. sz. vonatával, továbbá Kassa felől a tiszavidéki vasút 2. sz. vonatával.
 A 13. számú vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasút 9. sz. vonatával, továbbá Kassa felől a tiszavidéki vasút 6. sz. vonatával.
 A 12. számú vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasút 8. sz. vonatával, továbbá Kassa felől a tiszavidéki vasút 1. sz. vonatával.
 A 14. számú vonat Debreczenben közvetlen csatlakozásban áll a tiszavidéki vasút 10. sz. vonatával, továbbá Kassa felől a tiszavidéki vasút 5. sz. vonatával.
 Pesten, 1871. év június haván n.

A vezérigazgatóság.

A DEBRECZENI IPAR ÉS KERESKEDELMELMI BANK

vesz és elad mindennemű állampapírokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket, arany és ezüst pénzeket; elad sorsjegyeket részletfizetésre:

magyar kir. nyeremény kölcsön sorsjegyeket, évenkénti 4 huzás 200.000 ft főnyereménnyel, 6 ft havi részletfizetés mellett,			
osztrák hitel intézeti	4	200.000 ft	6 ft
1864-kí Osztr. állam	5	250.000 ft	6 ft
1860-kí 5% es osztrák állam	4	300.000 ft	8 ft
1839-kí osztrák állam	2	150.000 ft	8 ft
törökbirodalmi 400 francos 3%-es	6	600.000 franc	6 ft
1864-kí 100 rubeles 5%-es orosz	4	200.000 rubel	10 ft

Az igazgatóság.